

MAGYAR NÉPLAP

POLITIKAI ÉS TÁRSADALMI KATHOLIKUS HETILAP.

Megjelenik kétféle kiadásban; hetenkint háromszor: szerdán, pénteken és vasárnap; s hetenkint egyszer: pénteken. — Terjedelme mindig 16 oldal.

Szerkesztőség és kiadóhivatal: Budapest, VIII. ker., Práter-utca 44. sz.

A „Magyar Néplap“ ára hetenkint egyszeri megjelenéssel:
Egész évre 1 fnt 80 kr.
Fél évre — > 95 >
Negyed évre — > 50 >
Egyes szám 4 kr.

A „Magyar Néplap“ és „Mezőgazda“ előfizetési ára:
Egész évre 3 fnt — kr.
Fél évre 1 > 50 >
Negyed évre — > 90 >

Szerkesztik:
LEPSÉNYI MIKLÓS
és
NÉMETH GELLÉRT.

A „Magyar Néplap“ ára hetenkint háromszori megjelenéssel:
Egész évre 6 fnt — kr.
Fél évre 3 > — >
Negyed évre 1 > 50 >

„Magyar Néplap“ hetenkint háromszor a „Mezőgazda“-val
Egész évre 7 fnt 20 kr.
Fél évre 3 > 60 >
Negyed évre 1 > 90 >

Ruhamosó nő falun.

Kiütött forradalom Magyarországon.

Igy írja ezt a Haas-Deutsch cég lapja, a párizsi zsidószövetségnek egyik szócsöve, a „Pesti Napló“. És ugyan miért ütött ki szerinte a forradalom? Egyszerűen azért, mert a népnek Magyarországon is meg jött végre az esze, ki nyilott a szeme és nem engedi a panama-hös zsidó-liberálisok által magát tovább is bolonddá tartatni, az orránál fogva vezetetni.

A vasutépítők garázdálkodásából elég volt már ennyi. — Hiszen ezen éhes had üzelmek annyira juttattak bennünket, hogy ha jóságos királyunk ellátogat hozzánk, se országára, se hűséges nemzetére nem fog többé ráismerni; annyira kiforgattak bennünket szent vallásunkból, törvényeinkből, no meg a világhírű jellemvonásunkból: a régi magyar becsületességünkől is, hogy lámpával se találja meg a régi magyar önértet. Nem talál egyebet egy vallásháború által minden izében földult országnál, egy vérig sértett, egy vérig zaklatott, minden jogától megfosztott népnél és egy legutálatosabb, legzsarnokabb, legleleketlenebb, legsivárabb lelkű, legönzöbb, legridegebb pártkormányzatnál. — Csak egyből nem tudtak bennünket kiforgatni, csak egyet nem tudtak belőlünk kiverni, kiölni, csak egyet nem tudtak bennünk sok üldöztetésünkben megrendíteni és ez: egy törhetlen hűségünk a király iránt.

Manap Magyarországon minden eladó s minden megvehető, csak a néppárt nem. Manap Magyarországon mindennek van ára, csak a néppártnak nincs. Manap mindenre van alku, csak a néppárt elveire nincs. S mégis azt a pártot azt a legbecsületesebb, legszeplőtlenebb pártot üldözik a legkegyetlenebbül.

Hát aztán, kinek mit vétett az a nép vagy az a néppárt, hogy oly tajtékzó a düh, oly nagy a hajsza ellene — a vicinálisták és a panamisták részéről? Mit vétett, hogy úgy rohannak rá mint a fene vadra? Törvényen kívül helyezik, minden törvénytelen ség elkövetését megengedi a hatalom e párt ellen?

Manap a népnek csak egy joga van: *adót fizetni*. A többi összes alkotmányos jogait Bánffy, Percel, Szalavszky, Tarnócy és Bartal Aurélék a zsebükben hordják és csak annak juttatnak belőle egy szavazatnyit, aki a bandájukba áll, másnak nem.

Aki velök nem tart, azt a szolgabírák, jegyzők és a zsandárok önkényére bízzák.

Ennyiből áll az alkotmányosság, az alkotmányos szabadság Magyarországon.

Tudja-e ezt a mi jóságos királyunk?

Ti mertek még ágaskodni a tisztességes,

becsületes nép ellen, ti zsoldos had, amért az nektek be nem adja a derekát?

Ti meritek ezt a békés, becsületes népet forradalmi hajlamokkal vádolni? ti, kik a királyt megabcugoltátok? ti, akik a királyi akarat ellen fellázadtatok mikor nem közületek valót akart főminiszterének kinevezni? ti, akik a főrendiházi tagok ellen a büntető törvény 163. §-ába ütköző tüntetést rendeztetek, amikor mocskos szátok még a női közönséget sem kimélte meg, amire tanu lehet Csáky Albin leánya. Kérdezétek csak meg tőle.

Ti meritek a jó népet bántalmazni, kik a váci püspököt fényes nappal a váci-utcában tettleg megtámadtátok és mint egykor Krisztus urunkat, őt is leköpdöstétek? Ti, akik a keresztény vallás meggyalázása céljából a Goldstein Számi naptárát felsőbb hatósági elnézés mellett ezer meg ezer példányban gyártjátok és az országban osztogatjátok? Ti akik a fészületet a nagymarosi iskolából kidobadni akartátok? — Ti, akik a keresztény népet folyton zaklatjátok és már agyon is veritek? Ti kik a néppárti füzeteket a törvény ellenére, bírósági határozat nélkül, törvénytelen módon elkoboztatjátok? Ti, akik a nép közszabadságát, szavazati jogát zsarnoki módra elraboltátok? Ti akik törvénytelen erőszakos választásokkal, magatokat a képviselőházba mintegy beoptátok? Ti, akik az adott becsület szót és reverzálist a néppel szemben meg nem tartottátok és ennél fogva a népet megcsaltátok? Ti, akik a tiszta választásokat visszautasítottátok, mert jól tudjátok, hogy tiszta és tisztességes uton a nemzetgyűlésébe be nem juthattok?

Ti, akik a nemzet gyűléséből valóságos zsibvásárt csináltatok, ahol majdnem minden szavazatért kijár a busás sallárium? Ti, akik a stomfai választásnál a népen elkövetett istentelenségeket, jograblást, emberkinzást és minden néven nevezendő gázságoknak az elkövetését megengedtetek, azokat helybenhagyjátok és a sok aljasságok koronájául Bartalt a királynak még főispáni kinevezésre ajánlani vakmerősködtök? Ti, akik a kvóta felemelését, a népnek újból való megterhelését az egyházpolitikai törvényekért már előre megígértétek, mintha csak az egyházpolitikai törvények által való szörnyű megterheletés nem volna untig elég a népnek? Ti, akiknek lételük *egy nagy hazugságból* áll és ez a nagy hazugságtok az a mit fölfelé mindig hirdettek magatokról, hogy csak ti és egyedül ti vagytok képesek Magyarországon a 67-es közjogi alapot megvédeni és fenntartani a kóser- 48-as Eötvös és Kossuth gyászvitézek segítségével? Holott ellenkezőleg, éppen ti vagytok azok, akik a 67-et meg nem

védelmetek, mert már ti magatok sem vagytok se a 67-es, se a 48-as, hanem a 47-es alapon.

Ti megöltétek a sajtó-szabadságot, az esküdtzéki intézményt, a szabad gyülekezési jogot, elraboltátok a személyes szabadságot, a szabad választási jogot. Az urbériség helyébe nyakunkra hoztátok a zsidórabslolgaságot. A közös teherviselést pedig úgy értelmeztétek *hogy fizess paraszt és hallgass.*

De a tőzsde és annak pártolói nem fizetnek, mert azok az urak manapság. Független minisztérium helyett bécsi udvari szolgák kormányoznak bennünket. — Nemzeti bank meg pénz elég ha van a németnek meg a zsidónak, minek legyen az a magyarnak is! Ugy se ért más a pénzügyekhez mint Wekerle, aki a valutát rendezte, Miklós Gyula a vasutas, na meg Pulszky az elevenképek vásárlója.

Ezt az irányt, ezt az eljárást, ezt a politikát követitek, ti és a ti hűséges csatlósaitok, elválhatlan házastársatok: a kóser 48-as Kossuth-Eötvös párt.

Ti úgy összeházasondtatok polgárilag, hogy benneteket többé szétválasztani még a polgári házasság behozatala után sem lehet másképp, mint csak úgy, ha az új választásoknál a nép felejt ki benneteket a nemzet gyűléséből, ahová úgy se valók vagytok, mert a népet megcsaltátok, becsaptátok.

Titeket nem a közös elv, hanem a közös konc köt össze és tart együvé. Ti nem a 67-es vagy a 48-as alap megvédésére szövetkeztetek, hanem csupán és egyedül *aljas anyagi érdekeitek megvédésére, a közös koncra.* Amikor csak a 67 vagy a 48-as számot kimondjátok mindannyiszor hazudtok.

Hova tettétek a dicső 48-nak a nagy vívmányait?

Eladtátok mind, de mind!

És ti, akik mind ezen felsorolt nemzet és hazaárulást és király-sértést elkövettétek, ti, akik a király ellen föllázadtatok, ti meritek azt a királyához hű becsületes, jóra való keresztény népet lázadással, forradalmi hajlamokkal vádolni? Azt a magyar keresztény népet, mely ingyen, önzetlenül, érdek nélkül szereti hazáját, királyát, fizeti vér és pénzbeli adóját, azt követelvéen csak meg, hogy háboríthatlanul gyakorolhassa szent vallását, hiven szerethesse királyát. Ti pedig, akiknek vallástok már nincs csak úgy szeretitek és szolgáljátok a közügyet, a hazát, a királyt, ha ezen szolgálatotok busásan jövedelmez.

Ki hát a tisztességesebb, a nép-e vagy ti, akik egy lépést se tesztek rebach nélkül?

A nép sohase csinált forradalmat. Csak önvédelemre kelt, nem a királyok, hanem a kirá-

lyok és császárok szolgái ellen, akik a fejedelmek nevében, a fejedelmet is félre vezetve a nép fölött zsarnokoskodtak, a törvényt és a nép jogait lábbal tiporták, a nép szabadságát elnyomták, a népet rabigába terelték.

Boldog emlékü királyunk V. Ferdinánd az alkotmányt és szabadságot megadta Magyarországnak, hivatalnokai azonban elvették a néptől és országtól. Következett tehát a népjogok, a népszabadság visszaszerzésére a 48-iki önvédelmi harc. — Felsőleges királyunk alkotmányunkat, szabadságunkat 67-ben vissza állította s megesküdtött rá. Ő meg is tartja. Szolgái azonban a király által szentesített és megtartott törvényeket lábbal tiporják, a nép szabadságát, szabad választói jogát elkobozzák, elrabolják.

Tudja-e ezt a király?

És ha a népet annyira üldözik, zaklatják, zsarolják a király szolgái; ha a népet ismét oda kényszerítik a király tisztviselői, hogy jogait ha másképp nem lehet, másképp nem képes, karhatalommal, fegyverrel, vére fölládozásával is megvédje, ki lesz ennek az oka? — A nép bizonynyára nem — hanem a király szolgái, a király tisztjei. Hisz a nép és király szeretik egymást.

Minden jel azt mutatja, hogy Bánffy, a legalkotmányosabb király főminisztere zsarnoki, törvényt lábbal tipró kormányzásával a népet belekényszeríti az önvédelmi harcba az ezredik év nagyobb dicsőségére.

Tudja-e ezt a király?

A nép, amikor királyának, hazájának, jogainak és szabadságának megvédéséről van szó, nem szokott megijedni a szuronyoktól, nem szokott visszariadni a vérontástól se és így a jövőválasztásoknál, ha azokat Bánffy vezeti nyitrai és stomfai módra, el lehetünk készülve az önvédelmi harc kitörésére, a legborzasztóbb vérontásra, a mennyiben a közszabadság megvédésében egy táborban lesz ám az összes kereszténység, felekezeti különbség nélkül.

Tudja-e ezt a király?

A kormány a reformátusokban bizik; de ma már ők se hajlandók a szabadságtól és jogaitól megválni, még a kóserliberális Tisza, Szilágyi, Bánffy, Kossuth és Eötvös kedvéért sem. Mert abból, hogy ezek az urak jó fizetésért, többféle hivatalokért, vicinális vasutakért készek támogatni a népfosztogató, folyton államadóságot csináló kóserliberális politikát, abból még a protestáns testvéreinknek sincs sok hasznuk. Sőt ők is tudják ám már, hogy a párizsi zsidószövetség és ezen urak egy követ fujnak, egy kalap alatt egy gyékényen árulnak.

Tudja-e ezt is a király?

A nép el van határozva, ha véráldozatába kerül is, ezen urak és pártjuk felett az új vá-

lasztáskor itélkezni fog, a szemébe fogja vágni annak a kőserliberális hadnak, hogy: elég volt már a király félrevezetéséből, elég volt már az ország csalásból, untig elég volt már a népámitásból.

Hadd tudja meg ezt is a király.

Dr. Bakonyi Elek,
ügyvéd.

POLITIKAI HIREK

Üldözik a néppártot Hontmegyében. Laszkár Pál nagy-csalomjai főszolgabíró az ipolyszécsénkei községi bírót 10 frt bírsággal büntette, mert az Ipolyszécsénkén 1893. október 23-án megejtett megyebizottsági tagok választásán a választás vezetőit hamissággal vádolta — látva a szabadelvű párt cudar viselkedéseit — ellene kifakadt.

A böcs Salamoni ítélet akkép van megindokolva, hogy mivel a néppárt a szabadelvű párttal állt szemközt és emiatt a kedélyek igen izgatottak voltak, azért a választás színhelyére neki is a választáson személyesen jelen kellett lennie, a bíró pedig, holott ő a felsőbb hatóság bizalmi férfia és azért kötelessége a felsőbb rendeleteket foganatosítania... botrányt okozott, mert hamissággal vádolta a választás vezetésére kiküldött bizottságot — ezért ő kénytelen a bírót fegyelmi uton megbüntetni — megbünteti pedig 10 frt bírsággal.

Igaz biz a, hogy a kedélyek izgatottak voltak, de hát különösen a főszolgabírói, meg a körjegyzői kedélyek, a kik csuf kudareccal tértek vissza Födéméről nemkülönbén Nagyfaluról, pedig hát jó eleve gondoskodtak esendőr földözetről is. Szegény tatárok! Amilyenek ők, úgy is gondolkodtak. A szabadelvűpárt szabadságtiszteletére bizony csuf világot vet, hogy még a főszolgabíró is, akiknek pártatlannak kellene lennie — kortesnek, főkolomposnak csap fel, aki hivatalos helyiségében koményen rá parancsol alantas bíráira, hogy ellenzéki emberre ne merjenek szavazni.*)

No már tisztelet becsület, de hát ilyen az a szabadelvűpárt szabadsága? Ez zsarnokság! Nem kérünk belőle!

A stomfai választás igazolása. A képviselőház IV. bírálóbizottságától, mely a stomfai választást felülvizsgálta, nem vártunk egyebet, mint a mi történt, hogy t. i. a Stomfán elkövetett törvénytelenéseket hitelesítette s a választást e hó 12-én igazolta. A nyitrai választás ellen beadott kérvényt is ez a bizottság tárgyalta s ez a bizottság is mondta ki a mandátum szabályszerűségét. Hegedüs Sándor s vele egy húrón pendülő társai tehát tisztának és makula nélkülinek jelentették ki a stomfai választást. Bátran kérhetjük tehát, mit neveznek ezek az urak beestelen választásnak? Bizony, ily uton haladva, ne várjanak türelmet a néptől, de ne csodálkozzanak azon se, — mint azt szerkesztőnk vasárnapi számunkban körülményesen kifejtette, — ha az ily kinzások esetleges forradalmat idéznek elő.

*) Ez gázság. Az olyan szolgabírónak huszonötöt kellene az ülökjére hegedülni, aztán pedig börtönbe zárni. Nem érdemel más. — Szerk.

A néppárt győzelme. Eresiben — mint nekünk írják, Baczakó Sándor 140 szavazatával szemben 305 szavazattal a néppárti Schöffler Antalt választották meg bírónak.

Pótválasztás. Süttön egy megyebizottsági tag helye megüresedvén, új választás lesz. Amint értesülünk, a község politikai hangulata néppárti jelölt mellé csoportosul.

Eltársaink figyelmébe. Az 1874. XXXIII. t.-c. értelmében mindazok, kik megelőző évi adójukat április hó 15-ig teljesen befizették, az országgyűlési választók névjegyzékébe fölveendők. Felhívjuk tehát pártunk összes tagjait, hogy mult 1896-ik esetleges adóhátralékukat f. évi április hó 15-ig annál is inkább befizessék, mert különben az 1897. évi országgyűlési választók jegyzékéből ki fognak hagyatni. Figyelmeztetjük továbbá elvtársainkat, hogy majdan a választói jegyzékek közszemlére való kitételekor el ne mulasszák utána nézni, hogy nevük koruk és polgári állásuk helyesen van-e a jegyzékbe fölveve, mert a legutóbbi választások több helyen igazolták, hogy mily szükséges, hogy a polgárok örködjének a maguk joga fölött.

Országgyűlés.

Március 17-én.

Ülés kezdete 10 órakor.

Elnök bemutatja a miniszterelnök átíratát, mely szerint Széchenyi Gyula gróf főlovászmesternek, Bánffy György gr. főajtónállónak nevezettek ki.

Bánffy Dezső báró miniszterelnök törvényjavaslatot terjeszt be a millennáris évben megvalósítandó műemlékek tárgyában. Röviden ismerteti e törvényjavaslat előzményeit.

A ház a törvényjavaslatot a pénzügyi bizottsághoz utasította.

Következik a napirend: A filloxera által elpusztított szőlők felújításának előmozdításáról szóló törvényjavaslat folytatolagos tárgyalása.

Eötvös Károly örömmel üdvözli a törvényjavaslatot, mely azt mutatja, hogy végre valahára az állam figyelmet kezd fordítani a szőlősgazdák sulyos helyzetére.

Beható kritika alá veszi ezután a törvényjavaslatot, az nemcsak rossz, hanem ártalmas is. Különösen veszélyes a kölcsönnyújtásnak a módja.

Jól tudja, hogy a kormány nem nagy sulyt fektet szavaira, de azért felszólal, hogy legyen valaki, aki már előre figyelmeztette a törvényhozást arra a szerencsétlenségre, melyet a törvényjavaslat okozni fog, ha törvény lesz belőle. Nagy igaztalanság van a törvényjavaslat azon intézkedésében, hogy egyetemes kötelezettséget állapít meg a kölcsönvevőkkel szemben.

Nem csak egy kis hegyközséget, hanem Budapest fővárosát is szétzüllésre bírná egy ilyen bolond intézkedés. A miniszter erre azt mondja, hogy aki nem akar egyetemes kötelezettséget vállalni, az ne vegyen fel hitelt. De kérdi, hát akkor mire való ez a törvényjavaslat? Mit fecselel azzal a miniszter a ház drága idejét?

Attér ezután a törvényjavaslat pénzügyi részére. A pénzügyi intézkedésekben a bölcseségnek, előrelátásnak oly nagy hiányát látja, minő még a mai szomorú időkben is megdöbentti az embert. Mit akar a miniszter a filloxera-záloglevelekkel? Hát nincs nekünk már eddig is elég záloglevelünk?

Kifogásolja, hogy a javaslat olyan nagy jogokat biztosít a földmívelésügyi miniszternek, minő még a

királynak sines. Lesz majd egy bizottságunk is; ebben a bizottságban lesz majd egy csomó szakember, pedig ismeretes dolog, hogy a civilizációnak épen maguk a szakemberek a legnagyobb átkai. És ennek a bizottságnak a hatalmába kerül majd az, ami a földművelésügyi miniszter hatalmi jog köréből kimaradt.

Ő a világerért sem teszi fel, hogy ezen nagy hatalommal bíró bizottság épen a választásokat megelőző hetekben kezdi meg majd a maga működését, de jöhet idő, amidőn maga a miniszterelnök is már csak messze távolból fogja szemlélni az ország ügyeit s akkor talán be fogja látni, hogy mégis csak nagy hatalmat adnak e bizottság kezébe.

Nagyon kéri a kabinetet, hogy vegye mégegyszer fontolóra e javaslatot s ne kísértse meg az ellenzék leszavazását, hiszen ez nem pártkérdés, ez gazdasági kérdés, melynek helyes megoldása mindnyájunk érdeke.

Végül a következő határozati javaslatot nyújtja be; Határozza el a képviselőház, hogy a filloxera által elpusztított szőlők felújításáról szóló törvényjavaslatra vonatkozólag, hogy

egyrészt a javaslat egyik alapelvét, mely szerint a filloxera által elpusztított szőlők felújítására amerikai vesszők beszerzése s kísérleti és oltótelepek felállítása által állami segély nyújtatik;

másrészt azonban a javaslat azon rendelkezéseit, melyek szerint az állami segély egy vagy több bank közvetítése útján a javasolt módon nyújtatnék, általános politika s különösen pénzügyi politikai indokokból el nem fogadja, —

ennélfogva a törvényjavaslatot a földművelésügyi és pénzügyi, valamint esetleg a közoktatási bizottságokhoz visszautasítja azon célból, hogy az államsegély

1. a hegyvidéki szőlőterületeken megfelelő számú községi oltótelepek állítása

2. ezen telepeknek amerikai vesszővel s oltóesz-közök és szerekkel való ingyen ellátása.

3. az elemi iskolák növendékeinek a szőlőoltásba a mellék ipari oktatással (Slöjd) együttesen leendő betanítása s végül

4. a szőlőgazdáknak beoltott gyökeres vesszőkkel, részint ingyen, részint előállítási áron való ellátása útján nyújtassék s a törvényjavaslat ez elvek alapján és ezeknek megfelelőleg újból szövegeztessék.

Molnár Józsiás hosszasan foglalkozott a törvényjavaslattal, főleg annak pénzügyi oldalával.

Wissics Gyula kultuszminiszter Eötvös Károly szavaira akar egy rövid megjegyzést tenni. Tiltakozik a szakemberekről mondott felfogása ellen; nem tartja helyesnek, hogy a valódi tekintélyeket úgy pellengére állítja. (Helyeslés jobbról.)

Herman Ottó Eötvös Károly beszédével vitázott, védelmezve a szakférjak képességeit s ecsetelve, hogy a szakemberek épen a filloxera pusztításai elleni harcban is minő nagy szolgálatokat tettek az országnak. Különben is, ha Eötvösnek e kérdésben igaza volna, akkor miért nem törölnek el minden véleményező szakbizottságot. Ülés vége 2 óraker.

Március 18-án.

Napirend: A filloxera által elpusztított szőlők felújításának előmozdításáról szóló törvényjavaslat folytatásos tárgyalása.

Eötvös Károly nem akar még egyszer azokra kiterjeszkedni, amiket tegnap elmondott, hiszen azokra nézve a miniszter nem nyilatkozott, hanem szakértői komolysággal hallgatott. (Zajos derűtség.) Az előadó pedig oly általánosságban beszélt, melyek imádságos

könyvbe valók, de amelyekből szőlő soha sem lesz. A szakértőkről elmondott véleményét fentartja ma is. Kéri a házat, járuljon hozzá határozati javaslatához.

Darányi Ignác földművelésügyi miniszter szólalt föl ezután, hogy védje a törvényjavaslatot a támadásokkal szemben. Azt bizonyítja, hogy a szőnyegen lévő törvényjavaslat nem nyújt alkalmat könnyelmű adósságesinálásra, hiszen a kölcsönt nem egyszerre, hanem részletekben adják s kellő felügyelet mellett. Nem áll meg az ellenzéknek azon állítása sem, mely az árfolyamveszteségekre vonatkozik.

Abban igazat ad az ellenzéknek, hogy a borhamisítók ellen a legnagyobb szigorúsággal kell fellépni. Erre nézve ígéretet is tesz. Rajta lesz, hogy a borhamisításról szóló törvény a leghatásosabban végrehajtsák. (Általános helyeslés.)

Szól ezután a gyümölcsészetről, melynek fellendítése érdekében mindent el fog követni. (Helyeslés.)

Eötvös Károlylyal vitázva erélyes hangon utasítja vissza azt a kicsinyelő hangot, melylyel Eötvös a szakemberekről szólt. Azok a szakértők, akik a mostani súlyos viszonyok között igazán fáradságos munkát végeznek, nem érdemlik meg azt a gúnyt, melyet Eötvös rájuk szórt.

Eötvös azt követeli a kormánytól, hogy a törvényjavaslatot adják vissza a bizottságoknak. De hiszen a bizottságok már tárgyalták e törvényjavaslatot. Kérdi az ellenzékűtől, hogy miért nem vett részt e bizottsági tárgyalásokban az egy Bernáth Bélát kivéve.

Akkor előadhatta volna kifogásait s segíteni lehetett volna a bajokon, de most a törvényjavaslatnak visszaadása s így az orvoslás elhalasztása, határozottan bűn volna.

Kéri a törvényjavaslat elfogadását. (Hosszas éljenzés a jobboldalon.)

Andreánszky Gábor báró és **Eötvös Károly** személyes kérdésben szólalnak föl. **Elnök** felteszi a kérdést: elfogadja-e a ház a törvényjavaslatot, vagy nem? Ha a törvényjavaslatot a ház elfogadja, a hat. javaslatok elesnek.

Andreánszky Gábor: A törvényjavaslatot ő is elfogadta; az ő hat. javaslatának halasztó hatálya nincs, mert egyszerűen a II. fejezet kihagyását indítványozza s egyúttal utasíttatni kéri a kormányt egy új törvényjavaslat benyújtására. Különben is, nehogy tévedés forduljon elő, hat. javaslatát visszavonja s a II. fejezet címénél fogja azt előterjeszteni.

A ház ugy **Szederkényi Nándor**, mint Eötvös Károly hat. javaslatait *elveti*, ellenben a törvényjavaslatot általánosságban a részletes tárgyalás alapjául *elfogadja*.

Következik a részletes tárgyalás. A címnél **Eötvös Károly** szólalt föl. Vitatkozik a miniszter beszédével s cáfolgatta állításait. Szünet után **Darányi Ignác** földművelésügyi miniszter szólalt föl. Válaszolt Eötvös Károly szavaira, aki az ő tegnapi beszédét egészen félremagyarázta.

Ülés vége 2 óraker.

A jó kecskemétieknek.

Kecskemét híros városában „*tökkel harangoztak*“ minapában, vagyis egy Kovács nevű úri ember, fából kovácsolt vaskarikát az ujságában, eltalálván „*sarva között a tölgyét.*“

Volt egyszer egy ember, aki folyton hajtogatta másoknak, hogy nem illik és veszedelmes dolog, piszkolni,

gyalázni vagy ingerelni akár az alsó, akár a felső szomszédra, de nem tudott tanácsot adni magának, mert alig hogy elvégezte békéltető beszédét, itt is, meg amott is így kiáltott: „No, Koma! eliheti nekem kigyelmed, hogy himpellér ember, nagy imposztor az a Szabó Gyurka!” pedig hát az a Szabó Gyurka neki épen *also szomszédja vala.*

Nem tudom, hogy dr. Kovács úr ennek az egyszerű embernek unokája-e, de azt tudom, hogy szóról-szóra úgy cselekszik, mint az tett vala, mert alig hogy megírja, hogy a minapi képviselőválasztásoknál nem kortes érdemeket és *pártérdekeket* kell tekinteni, belefúj azonnal a harci kürtbe, hogy majd megpukkad arcának két fele, kiáltván: „*Állítson össze a függetlenségi és a szabadelvűpart a pártok* (már t. i. csupán ennek a két pártnak) *legkiválóbb egyéneiből mind a négy kerületben közös listát!*” csak azért, hogy így, egyesült erővel, meggátolhassák „*a néppárti elemeknek a városi közgyűlési terembe bevonulását.*”

Ez azután a magy. kir. ész és tapintat, ez az okos okoskodás, ez a logika, ez a következetesség! Azt olvastam valahol, hogy „*különbség van Mátyás Király és Király Mátyás között,*” és ez igaz is; de az is igaz ám, hogy Kovács Pál és Pál Kovács között egy hajszálnyi különbség sincs, mert ilyen okoskodást a legutolsó szegkovács is tudna összekalapálni, sőt még az is különben tákolná össze.

Nem tudjuk, vajjon Kovács Pál úr milyen „*doktor*”, vajjon jogot, bölcséletet, embert vagy állatot gyógyít-e, de azt tudjuk, hogy ha recipéjét nem egy kutyának, hanem ha egy lónak vagy akár egy elefántnak adnók is be, felfordulna tőle.

De hát ilyen a „*liberális*” észjárás Kecskeméten, ép úgy, mint egyéb vidéken, sőt széles e világon, mert a „*liberális*” akár közlegény, akár generális, akár „*szabadelvű*”, akár „*szakadelvű*” vagyis akár „*kormánypárti*” akár „*Juszt-is parti*” csak egyet tud, egyet dudál, egyet kiabál: „*H. lát a néppártra!*” mert nagyon mélyen érzi, hogy épen ez lesz az ő halála.

Épen ma olvassuk a sz. Evangéliumban, hogy midőn az Úr Jézus belélatott a gonosz zsidók veséjébe és látta ott, hogy mikép keresik őt halálra, azt kérdezte tőlük, hogy miért akarják őt megölni, mikor csak az igazságot szólotta nekik? . . .

Nem feleltek ugyan Neki szavakkal, de ádáz szivők azt sugta vissza gondolattal, hiszen épen azért akarunk mi keresztre feszíteni Tégedet, mert az igazságot szólottad nekünk, mi pedig azt gyűlöljük kimondhatatlanul!

Látjátok, jó kecskeméti néppártiak! titeket is azért akar egy kanál vízbe megfojtani az az ellentábor, melynek vitézeiről nem így énekel már a költő, hogy:

„Mind hősök ők, mind honfiak!”

hanem így:

„*Szajhősök ők és Köhn-fiak!*”

Mert mit szól egyebet a néppárt, mint igazságot?!

De azért a „*néppárt*” — a kóserliberálisok szerint — mégis „*Tagadása mindannak, ami haladás, ami fölvilágosodás, ami szabadság, ami hazafiság.*”

Bum, bum! Mindjárt hanyatt esünk ezekre a szörnyű vádakra! Dehogy esünk; nevetünk, mulatunk inkább fölöttük.

Vagy mit is beszélek! Sem nem nevetünk, sem nem mulatunk, hanem egészen komolyan elfogadjuk e vádakat és nyíltan hirdetjük, hogy igen is a néppárt tagadja, hogy „*haladás*” lenne az, ha valaki visszatér

a vizözön előtt való korba és nem *Krisztus*, hanem *Mózes* törvénye után sóvárog, mint teszi ezt az, aki a zsidó-recepciót jónak, üdvösnek tartja, és keresztényből zsidót akar csinálni.

Igen is, a néppárt tagadja, hogy a „*fölvilágosodás*” lenne az, ha az ember hit nélkül élhet, mint a „*felekezeti nélküli*” patkányok és cickányok.

Igen is, a néppárt tagadja, hogy „*szabadság*” volna az, ha az ember Nyitrára meg Stomfára megy választani, vagy ha őt nemcsak szavazataitól, de még meggyőződésétől is meg akarják fosztani.

És igen is, a néppárt tagadja, hogy „*hazafiság*” volna az, ha valaki vicinális vasutakon „*utazik*” fából vashidakra, vagy ha a hasát és nem a hazát szereti, vagy végül, ha önhasznát hajszolja, keresi.

Hát nem szörnyű bűn-e mindez a néppárt részéről, és nem méltó-e ezekért a halálra — a Kovács Pálék előtt?!

No, de ne féljete jó kecskeméti néppárti hivek, azért titeket sem a Heródesek, sem a Pilátusok keresztre nem feszíthetnek, sőt még a hajatok szálát sem görbithetik meg, ha — **összetartotok.**

Ismerlek én jól titeket, kecskeméti polgárok! hogy sem a Kovácsok kalapács súlyára, sem a Pálok kasza kopintására nem hederíttek, hanem fületekben csengvén még mindig az a madárfütty, melyről a minap egyik néppárti szónok beszélt nektek, néppárt és 48-as kezét nyújt egymásnak arra nézve, hogy közösen koppaszátok meg voksotokkal azokat a kormánypárti gimpliket, akik még csak nem is füttyülnek, hanem csak fittyet hánynak tinektel, ha győztek és a fészekbe beleültek.

Rajta, rajta! Készítsetek ti is listákat a magatok embereiből, *foglaljatok el minden tért*, hogy a hálátlan kakukok, az élelmes liberálisok fészek nélkül maradjanak.

Nem hal ám meg azért az, akinek háza előtt a halál-madár kuvikol, mint nálatok most a „*Kecskemét*” madara; s nem kell mindjárt kalapot emelnetek, ha valaki elrikkantja magát köztetek: „*Köszönjetek ludak, mert én is asszony vagyok!*” mint ahogy azt most nálatok Kovács Pál úr teszi.

Düledszik már a falok, azért kiabálnak oly hangosan. Tehát „*dülő falra ne támaszkodjál,*” hanem legyen előtted kapós minden Kovács Pál, mint „*télen a szalnakalap,*” és kiálts neki oda, hogy „*jobb egy lúdnnyak két tyúknyaknál,*” egy néppárti tíz liberálisnál!
Éljen a néppárt!

Néppárti.

A nyulbőr szaga.

Irtózatossal dühöngéssel fogadja a zsidóság minden cselekedetünket. Ez a hazátlan faj, mely a magyar nemzet testének rákfenéjévé nőtte ki magát, kétségbeesett dühében a legfurfangosabb érvekkel igyekszik kisütni ránk, hogy mi nem a haza javát szolgáljuk.

Ezekből a vad dühöngésekből, szerencsénkre mindenki kiérzi azt a nyulbőr-szagot, a melylyel a szerencsétlen Magyarországon zsidaink urrá handlirozták magukat.

Elértük azt az időpontot, hogy a hangadó zászlós urak szerepét egy céggé olvadt két zsidó polgártárs; Haas és Deutsch viszi, akik össze vásároltak egy sereg napi lapot, hogy azok mind a nyulbőr-szagnak zengjenek talmud-imákat.

Ezek a nyulborszagú zsidó ujságok, kétségbeestek az új „haza“ vagyis a „rebach“ sorsa fölött és hogy azt megoltalmazza a héber nemzetség számára, elneveznek bennünket alattomos agitátoroknak, hazafiataloknak, sötétség szellemeinek.

Lassabban zsidók! Mi nyíltan kimondjuk, hogy mi antiszemiták vagyunk. Megtanított bennünket e tan hirdetésére a koldussá lett ország köznyomora, a kiszípolozott nemzet megfertőzése, a közvélemény meghamisítása. Antiszemiták vagyunk igenis, nem mint vallásvallással szemben, hanem mint becsületes nemzedék egy hatalmi tulsulyra tolakodott népszípolozó arcátlan kufár fajjal szemben.

Mi kalapot emelünk Bécs előtt, tiszteljük Luegert ott, ahol a héber faj határtalan terjeszkedésének, a nemzeti és keresztény jelleg megfertőzésének meggátlására igyekszik és tanuljuk megvetni Bécsét és az osztrákot ott, ahol az ezredéves Magyarország állami épségének megcsonkítására, független-nemzeti szellemének elnyomására tör.

Minket a sötétség szellemeinek gunyol a rongyszédő náció, minket, kik büszkén tekintünk nemzeti történelmünk lapjaira és azt mondjuk, hogy a hazát, amelyért apáink vérüket ontották a csatamezőkön, amelyet karddal védtünk meg tatár, török, osztrák ellenében ezredéven át, szeretnünk kell, védnünk kell, mert csak hazaáruló lehet, aki tétlenül nézi, hogy Pannoniát foghagyma buzogányokkal döngessék ki a magyar lábai alul, hogy egy olyan faj hódítsa meg, amelynek diadala az élő Isten keresztire feszítése, történelme az évezredes gyáva bujdosás, hagyománya a nemzetek átka, tudománya a csalás, vallási ritusa a gyermekgyilkosság volt egész napjainkig.

Vajha minden magyar ember fölébredne abból a hosszú, mély irtózatosságból, melybe a Haas és Deutschkaliberű gseft fufang szenderítette, hogy lelophassa róla a ruhát, a becsületet, mindent.

Ez a gseft fufang világgá kürtölte, hogy mi hazafiatlanok vagyunk, mert állást foglaltunk a millenium ellen.

Hát mi az a millenium? Ezer év ünnepe! Ezer éve, hogy Árpád apánk kitüzte a Kárpátok bécövére a háromszínű lobogót. Szent magasztos évforduló. Minden hazafi kebléből mély fohász tör ég felé, a hála, a ragaszkodás, a hazaszeretet, öröm fohásza. Ezt meg kell ünnepelnünk. Hát hol ünnepeljük? Az ország központjában Budapesten. Hát jól van. De aki feljön Budapestre, az nem a magyar nemzet milleniumi évfordulójának ünnepét, hanem egy jeruzsálemi vásárt talál maga előtt. Aki feljön hosszunapkor, zárvá fogja találni Budapest összes üzleteit, s a ki az Andrássy-utra ballag, hogy lássa a város irányadó urí népeit, amint drága hintók gördítik tova, az látja, hogy gögös zsidók pöffeszkednek benne, az lehangoltan érzi meg a nyulbőr szagát.

Hát ez millenium? Hogy az ipart, kereskedelmet, urí világot, mindent, mindent a zsidóság képvisel Budapesten, az dugja zsebre a befolyó óriási jövedelmeket, az parádéz és hirdeti, hogy Magyarország ezredéves ünnepet ül.

Hiszen így akkor felütheti nálunk sátrát az osztrák, a török, a khinai, a zulu kaffer és uralkodhatik keresztül-kasul, bár nem oly alattomos, pióca, szemtelen faj egyik sem, de mindenesetre épp oly idegen.

Mi pedig kerekedjünk föl más hazát keresni, mert a zsidó felebaráti szeretet tolakodik és parancsol.

Mi szeretjük a hazánkat. Mi aggódunk sorsa fölött, mert utját a héber faj jelölte ki. Amely nemzet azon az uton haladt, az elveszett. Komolyan félünk, hogy a

vörös tenger története megismétlődik. A zsidó köröszkül gázol rajtunk és a romlás árja összecsap fölöttünk.

A zsidó soha se volt hazafi. Ezt minden gondolkodni tudó jóra való hazafi beláthatja.

Nála gseft volt a világ lelke. Ez a jelszó az ő éltető talizmánja. Magasabb szempontokra emelkedni képtelen. Azért üdvözljük a bécsieket, azért foglalunk állást a kiállítás ellen.

Nem helyeselhetjük az olyan gseftet, mely a magyar közönség zsebére halászik és azt az erőt gyarapítja, melynek legyőzésén fordul meg a haza sorsa.

Antiszemiták vagyunk, mert a haza boldogsága úgy követeli.

A zsidó nyomást minden magyar ember érzi és elkövetkezik a pillanat, midőn öntudatra ébredünk.

Az mentené meg a magyart, ha odaállna a szomorú hirre vergődött vereckeire szoros elé és visszazavarná azokat a Galiciából tóduló polgártárs-jelölteket, akik rongyos batyuval jönnek seregesen a hazába, hogy füttyülővel megszerezzék a magyar nemességet.

Még ez is be fog következni, ha a zsidóliberalizmus sárkánykigyóját a magyar nép agyon nem veri.

Gelsei Biró Zoltán.

TÁRCA

Szól a harang

Szól a harang temetésre;

Szívét a bú kinek érte?

Jó szülője kit sirat ott? —

Tizenhat is még alig volt.

Úgy élt, a mint kedve hozta,

A szülője nem sokalta

De szép is volt, a ki látta,

Csak dicsérőt mondott rája.

Egyszer csak egy kis papírra

Utójára ennyit írta:

„Bocsássatok . . . nem beteg,

Ily bajt el nem viselhetek!“

Kérdezzétek találgatják,

Mi okozta a halálát?

De nem kérdi akárhány ott:

Tudta-e a Miatyánkot?

Az ecetes üveg.

Humoros történet.

Írta: Maróthi János.

Kádár Flórisnak abból állt napi teendője, hogy jól evett, jól ivott és hosszan aludt, közbe-közbe pedig pipáját szopogatta és ujságot olvasott. Ha néha napján munkakedvet érzett magában, akkor kiült a konyhába és — *elné-egette* felesége szorgoskodását, ki egész napon át a mosóteknő előtt állt és véresre dolgozta kezét.

Szóval Kádár Flóris a naplopók sorába tartozott és esepet se szégyelte, hogy őt az asszony tartja fenn, s hogy felesége keserves keresetéből issza meg naponta a kis kupica szilvapálinkát.

De ezek után ne tessék valahogy azt hinni, hogy Kádár Flóris nyomorék ember volt, kinek nincs testi képessége a dologhoz. Dehogy! Egészséges, ép testtel áldotta meg őt az Isten és renyheségre való szívós hajlammal átkozta meg az ördög. Már gyermekkorától fogva kerülte a munkát.

Emellett azonban váltig azt hangoztatta, hogy ő az egyedüli ur a háznál s az asszonynak a munka mellett csak egy joga van: a hallgatás. Jó neje néha kérve kérte, hogy legalább a háztartás vezetésénél segédkezzék neki, aprite fát a tűzre, söpörjön az ajtó előtt, hozzon vizet a kútról, de Flóris uram csak így felelt neki:

— Nem végzek asszony munkát. Férfi vagyok!

Ez a felfordított családi viszony nagy multságára szolgált a gunyos szomszédoknak, de a jó asszony csak türt és szenvedett, a férfi pedig továbbra is lustálgatott és politizált a kocsmában.

Teréz asszonynak mégis dicséretére vált az a szokása, hogy megkeresett pénzt a viláért se adta oda urának, mert hisz az könnyelműen elpredálta volna, hanem naponként egy piculát nyomott a markába, dohányra, sziverősítőre.

Egy napon csoda történt. Teréz asszony odaszolt Flórisnak:

— Hozhatnál egy kevés ecetet a boltostól!

Azt hitte, hogy ura ellenkezni fog vele, de az így szólt:

— Hol az üveg?

— Hozol hát?

— Persze, hogy hozok! Miért ne hoznék, mikor látom, hogy sok a dolgod.

Fogta az üveget s a három krajcárt s elbandukolt ecetért.

Az asszony ezalatt ugyancsak elálmélkodott Flóris készségén. Hanem egy kis gondolkodás után csakhamar átlátott a szítán és sejteni kezdte, hogy Flórist nem a javulási szándék hajtotta a szolgálatkészségre, de valószínűleg valami roszban töri a fejét s csupán port akar hinteni szemébe.

Flóris bizony nem érkezett mindjárt vissza a közeli boltos zsidótól, sőt ha vesszük, tulsoká elmaradt. Felesége otthon igazolva látta aggodalmait, abbagyta tehát a mosást s azon lucskosan átszaladt a boltba.

— Itt volt az uram, Mózsi?

— Itt, itt valta, ifiasszony. Ecet khülütt neki, kedves.

Az asszony most már tudta, hányadán van; zament.

Flóris pedig ezalatt nevezetes kalandokon esett a miket illik elmesélni.

Történt, hogy megvásárolta az ecetet, de „Fekete kutyához” címzett piszkos

kozott egyik falubeli pajtásával, a

vén Csikós Istvánnal, ki ép oly haszontalan tagja volt a polgárságnak, mint maga Kádár Flóris.

Evvel aztán elbeszélgetett és megfeledkezett a kezében tartott ecetes üvegről. Kedélyes trécselés közben észre se vették, hogy egészen kiértek a faluból és már kinn jártak a széles országúton. Persze, szörnyen érdekelte őket a faluban szállingozó pletykák tömege s mikor ebből már kifogytak, rátértek a politikára. Megmosták a bolgár fejedelem fejét, összeszidták az olasz királyt, meg arról is beszéltek, hogy nemsokára ránk jön a muszka.

Az érdekes politizálás, mely szinte felizgatta őket, hirtelen abba maradt. Egy uri fogat állt az országut közepén s azt néhány paraszt ember, a kocsis és két uri kisasszony körülállta.

A kisasszonyok jajgattak, a többiek pedig némán vizsgálták a kocsi belsejét, hol egy kövér, aranyűrűs, aranyláncos ur feküdt, hátracsuklott fővel, lehunyt szemekkel.

Valami baja támadt; mindnyájan abban a véleményben voltak, hogy elájult.

Kádár Flóris és Csikós István e közben odaértek és szaporították a báméskodók számát. Alig álltak ott egy rövid pillanatil, Flórisnak eszebe jutott, hogy mit tartogat kezében és felkiáltott:

— Ihol az ecet; dörzsöljék meg vele!

Az egyik kisasszony mohón kapott az odanyujtott üveg után és fehér zsebkendőjét megáztatta az ecetben.

Nem soká tartott, az elájult ur fölcusdott alélt-ságából és körülnézett.

— Jobban vagy atyám? kérdé tőle szeretetteljes hangon leánya.

— Jobban, jobban, felelt az öreg. Azt hiszem muló baj. Kocsis, mehetünk! A kíváncsiak lassan elszéledtek s a kocsis föluggrott a bakra, hogy megindítsa a lovakat.

— Megállj! szólt egyszerre az idősebbik leány. — Ez az ember jutalmat érdemel.

Evvel egy teli erszényt dobott az ámuló Flóris kalapjába.

Flóris meg se köszönhette az ajándékot, a fogat sebesen elrobogott.

Lássunk utána, mi ván az erszényben? Biz nem volt sok, mert hát egy kisasszony nem cipel magával sok pénzt, de azért volt benne annyi, hogy Flóris arca fölvidult látására.

Három ezüst forintot és egy koronát talált a kiforgatott pénztárcában. Hamar a karjába csimpaszkodott kenyeres pajtásának s az első utbaeső csárdába besiettek, hogy nyakára hágjanak a könnyen szerzett összegnek.

Flóris egy párszor összeecsókolta a félig még telve lényo ecetes üveget és gondosan magával hordozta.

A két cimborá estére éppen annyit ivott a csárdában, hogy a tartozás utolsó krajcárig felemészítette a három forintot s az egy koronát. Azután duhaj ének-szóval hazatartottak.

Egymást koronfogták, egymást támogatták. De nagy szükségük volt a támogatásra, mert lábaik inogtak s oly lépéseket tettek, hogy egy járnai tanuló kis gyerek is különbet tett volna.

Flóris magasratartott kezében egy palackot szorongatott, azt rázogatta folyvást a levegőben.

Beértek a faluba.

A községháza sarkán egy kis társasággal jöttek össze, mely mindjárt közre fogta a gyöngye lábú két jövevényt és faggatta, hogy hol és merre mulattak.

— Floris! szólt az egyik, — te érted, az asszony már tüvé tette az egész falut.

Adsza ide! fordult hozzá egy másik legény. — Hadd kóstoljak én is egyet.

Az üvegre mutatott, mely még mindig ott volt Kádár uram markában.

Jót huzott belőle az ipsze, de az első kortynál elváltozott arccal nyujtotta vissza az üveget:

— Hiszen ez ecet!

— Persze, hogy az, felett borközi mosolylyal Flóris.

A kisbíró a közrend érdekében hazaterelte a két korhelyt.

A falu azonban, miután nem volt tudomásuk a felől, a mi Kádárral az országuton történt, folyton avval boszantotta Kádárt, hogy miképpen tudott lerészegedni — ecettől?!

Ecetes Flóris maradt mindörökre.

A „Magyar Néplap“ háromszor.

Vasárnapi 32. szám. Vezércikk: Március 15-ike. — Politikai hírek: A kvóta fölemelés. A felső-dabasi kerület választói figyelmébe. Zalamegye új főispánja. Néppárti mozgalmak. Zichy Nándor Bécsben. A honvédelmi miniszter ügye. — Országgyűlés. (Márc. 11., 12. és 13-áról.) — Igazolva. (A stomfai választásról.) — Haas-Deutschnak. — A nagykanizsai néppárti nagygyűlés. — Tárca: Verses krónika. — A megélhetés módjai. (Íródeáktól.) — Hírek. — Mi ujság a nagyvilágban? — Hitélet. — Levezetés: Keresztes kutyák. — Közgazdaság. — Piac.

Szerdai 33. szám. Vezércikk: A banditák kora. — Politikai hírek: Az ellenzék győzelme. A „Times“ Zichy Nándor gróf beszédéről. Elvtársak figyelmébe. — Országgyűlés. (Márc. 14. és 16-áról.) — Milléniumi gondolatok. (Közli: Szontag Pál.) — Kiegyezés—vámközösség. — Ismét botrány? — Ellenzéki máltság. — Tárca: Éjjel. (Költemény.) Visszanyert becsület. (Elbeszélés, írta: Markotányos.) — Hírek. — Mi ujság a nagyvilágban? — Könyvespolc. — Humor. — Színház és művészet. — Közgazdaság. — Budapesti piac.

A váci püspök áldozatkészsége. Szerdai számunkban körülményesen megírtuk Schuszter Konstantin váci püspök úr ő nagyméltósága fejedelmi alapítványáról szóló örvendetes hírt, hogy t. i. százezer forintot adományozott egy Vácott létesítendő kórház és szegények háza részére. A háládatos kath. közönségnek alig van ideje megköszönni ezt a mesés alapítványt, már is újabb híre kel a váci püspök bőkezű adakozásának. A kassai országos hirnevű székesegyház Szt-József oltárának tiszta olasz márványból való művészi elkészítésére 10.000 forintot kegyeskedett adni. Isten fizesse vissza neki.

A Szt. Gellérthegy. Tatarozzák a vén Szt.-Gellértheget Budapesten. Hozzá is fogtak már a robbantáshoz. A Duna felé erősebben kinyuló sziklás gerinceket felrobbantják, hogy szélesebbé tegyék a Gellért-rakpartot, melyet korzóvá alakítanák át. A nyers sziklafalakkal élénk ellentétet képeznek azok a sziklaoduk és üregek, a melyek még néhány év előtt tolvajok búvóhelyei voltak. Ezeket az üregeket körülfuttatják kuszó növényekkel s lugasok lesznek belőlük. Egyáltalán az egész

Gellértoldalt, valamint az alatta elhuzódó utat befásítják. A rakpartot kiszélesítik s e végből a királyi palota alapozásánál kikerült földet mind oda hordták. A magas vizállás mellett azonban a föld egy részét a Duna árja elsodorta. Még ez év folyamán megkezdik az alsó rakpart kiépítését.

Vizbefultak. A nagy-kanizsai járáshoz tartozó Légrad mellett a révész tizennégy embert szállított át csónakban a Dráván. A kormányt vezető révész ügyetlensége miatt a csónak a komp oldalához ütődött és felborult. A benne lévők mind beleestek a vízbe, kilencnek közülök azonban sikerült kimenekülni. Egy asszony úgy menekült a halálból, hogy a víz által tovasodott csónak oldalába kapaszkodott; három kilométernyi távolságban fogták ki a vasuti munkások még élve. Két férfi és egy nő belefutott a Drávába, s az áldozatok közt van maga a révész, akinek holttestét nem találták meg. Jó úszó volt, valószínűleg úgy halt a vízbe, hogy a fuldoklók beléje kapaszkodtak.

Árvizveszedelem. Szatmármegyének több szamosmenti községében kiöntött a Szamos vize. A víz legnagyobb Csegöld községnél, hol már tetemes károkat okozott. Az árvizet a nagy jégtorlódás okozta, amely a vizet annyira megnövesztette, hogy a partot több helyen átszakította. A nagy víz által sújtott községek segélyezésére, a jégjorlaszok felrobbantására s partvédelmi munkálatok erősítésére a földmívelésügyi minisztérium 20.000 forintot utalványozott.

Elfogott tőzsér. Bécsből jelentik, hogy ott letartóztatták Berger Lipót, magyarországi bosáci származású zsidó tőzsdei bizományost, akinek a Jasomirgasseban volt értékpapír-üzlete. Berger több társával alapította ezt az üzletet, amelyben különösen az értékpapiroknak részletfizetésre való eladásával foglalkozott. A letartóztatás azért történt, mert jogerős lett az az ítélet, amelylyel Bergerre sorsjegyekkel való bűnös üzérkedés üzleti könyvek helytelen vezetése miatt egy évi fogságot és tizezer forint pénzbüntetést vagy ennek behajthatatlansága esetén még három évi fogságot szabtak ki. Nem ajánlhatjuk eléggé a népnek, hogy óvakodjék az ily sorsjegyáruló zsidóktól, kik megfosztják az embert pénzétől és az értékes áru elküldését elfelejtik. Jelen esetben is sok szegény ember károsult meg kisebb-nagyobb összegekkel.

Az első vasut Chinában. A világ leghátramaratotabb országa, a „nap fiá“-nak birodalma legközelebb megteszi az első lépést a művelődés felé. China földjét eddig még nem szántotta keresztül a vasuti sínpar. Francia mérnökök most Pekinget és mellékvárosait gőzmozdonyu vasutal akarják összekötni. A minden ujítás elől elzárkózó chinai most is hü maradt hagyományaihoz és megtagadja a létesítendő vállalatától az államsegélyt. A franciák mindazáltal elhatározták, hogy megépítik a vasutat, mely a maga nemében első lesz a mennyei birodalomban.

Furcsa rögeszme. Napoleonnak képzelte magát egy szegény örült, kit pár nap előtt bevittek a mainzi tébolydába. Felhívásokat küldött szét, leveleket intézett a francia miniszterekhez és nap-nap után türelmesen várta egy bizonyos órában a vasutnál a különvonatot, mely őt, mint képzelte, Párisba viszi, hogy trónját ismét elfoglalja. Neve Schmidt, származásra onsztrák honpolgár, aki annakidején mérnöki oklevelet szerzett. Arca feltűnően hasonlít III. Napoleonhoz és lehet, hogy ez a hasonlatosság kergette bele rögeszmejébe. Eleinte ártatlan örültnek tartották, de újabb időben nagyon izgatott lett és be kellett vinni a tébolydába.

A magyar aszfalt részvény-társaság vasárnap tartotta évi rendes közgyűlését Országh Sándor dr. elnöklése alatt. Az 1895. évi mérleg megállapítása és a fölmentés megadása után a mérleg által kimutatott 201.858 frt 90 krnyi tiszta nyereségnek az ált. tartalék-alap javadalmazása, az igazgatósági jutalékok és a tisztviselők jutalmazása után fenmaradó részéből osztalékkul minden 100 forinttal befizetett részvény után 16 frt = 16% állapított meg, 14.758 frt 70 krnak pedig új számlára való átvitele határozott el. Az osztalék március 16-tól az 1895. évi szelvény beszedésének ellenében a társaság pénztáránál, vagy a magyar ipar- és kereskedelmi banknál fölvehető. A társaság termelési képességének és üzleti forgalmának emelése, valamint a lendületnek indult hazai aszfalt iparnak a külföldi versenyével szemben való erősítése szempontjából célba vett intézkedések lehetővé tétele céljából határozatba ment a részvenytőknek 5000 db 100 frt névértékű új részvény kibocsátása által 1.500.000 frtra való fölemelése, melynek foganatosítása az igazgatóságra bízott. Az új részvényeket 220 frtnyi árban bocsátják ki s azokra a régi részvényeseknek átvételi jogot adnak úgy, hogy minden 2 darab régi részvény átvételére jogosít. A részvényesek által esetleg át nem veendő részvények elhelyezése szerződésileg biztosítva van. Az alapszabályok módosítása után a felügyelő bizottság tagjaiul két évre újra megválasztották Giczey Lajos, Kovácsy János, Veith Béla és Szécsi Pál eddigi felügyelő-bizottsági tagokat.

Szent Márk galambjai. Az olasz vizen épült város: Velence tudvalevőleg híres tömérdek galambjáról, melyek a Szt-Márk terén tartják tanyájokat. Mostan szomorú telet kellett átélniök. Azelőtt az államköltségén etették őket, de néhány év óta az állam nem teljesítette ezt a föladatát és a galambok a „társadalom” gondjaira bízottak; a magánosok azonban nem törődtek eléggé a szegény állatokkal, amelyek jó része éhségtől és fagytól elpusztult. Az olasz lapok most gyűjtést indítottak az éhezõ galambok javára.

Fõsvény uralkodók. A történelem feljegyzései bizonyítják, hogy a korona sem õriz meg a fõsvénység bûnétõl. Minden kornak meg voltak és vannak a maga koronás zsugorijai. Vespasián római császárról írják kortársai, hogy oly nyomorult háztartása volt, mint egy plebejusnak, (így nevezték a rómaiak az alantas köznépet), cselédeinek pedig oly rosz élelmet adott, hogy azok rendszeren néhány nap alatt elhagyták szolgálatát. II. Fülöp spanyol király fõsvénységét jellemzi, hogy egyszer Madrid utcáin álruhában sétálván, egy koldussal találkozott, kinek fagyos lábait csak néhány rongy fedte. A király — pillanatnyi nagylelküségtõl indítva — felajánlotta saját cipõit a koldusnak, a ki azokat, tekintettel mérték feletti rongyos voltukra, nem fogadta el. I. Frigyes Vilmos porosz királyról mesélik, hogy soha nem volt egy ép kabátja: vendégei nem mertek nála rágyujtani, olyan rosz dohányt tartott. Az azonban tény, hogy utódára teli államkincstárt hagyott. Angolországban II. György, Franciaországban XI. Lajos vannak a fõsvénység mintaképeül feltüntetve, a mi történelmünk pedig Zápolya Jánost mutatja fel, mint a tulságos takarékoság megtestesítését.

Belga hölgyek a pápának. A brüsszeli belga hölgyek értékes ajándékot küldöttek a napokban a szentatyának. A küldemény a világ eddig ismert legnagyobb szõnyege. A szõnyegóriás 160 négyzetméternyi területet fed be; elkészítéséhez 3 millió öltést kellett tenni a többnyire tizenöt-tizenhat éves fiatal hölgyeknek, kik a pápának szánt ajándékot a brüsszeli Guillon-ház termeiben dol-

gozták. A pápa a kapott ajándék felett való örömeinek kéziratban adott kifejezést s kijelentette, hogy a gyönyörű szõnyeget magán-lakosztálya ékítésére fogja használni.

Nem akart elválni. Hankó Mihály nagylaki (Csanádm) jómódu földmivest elhagyta a neje s megindította a válópört. Nemrég az ügyvédnél voltak s ott volt az asszony huga is, mikor az ügyvédtõl elmentek, Hankó egyre kérte a nejét, hogy álljon el szándékáról s térjen vissza hozzá. Az asszony azonban, huga biztatására is, kereken elutasította a férjét, mire Hankó kihuzta zsebébõl a revolverét s két-két lövéssel lelõtte a két asszonyt. Hankó Mihály ekkor a szõlõhegyeknek vette az útját s a mint ott bujkált a szõlõk között, észrevette hogy két csendõr jön utána; Hankó ekkor revolverével kétszer mellbe lõtte magát s mire a csendõrök hozzáérték, meghalt. Mind a három áldozatot eltemették.

A kath. tanítók milléniumi nagy gyűlésének elõkészítõ százas bizottsága vasárnap délután a központi papnevelõ-intézet dísztermében ülést tartott. Az értekezleten Hornig Károly br. veszprémi püspök elnökölt, a ki Komlóssy Ferenc dr. egyházmegyei fõtanfelügyelõ üdvözlõ szavai után kifejtette, hogy az országos gyűlést képviseleti alapon lehet legcélszerûbben egybe hívni. Az egyházmegyék 3—6 képviselõt küldenek. Képviselõknek tekintik ezeken kívül a százas bizottság tagjait is. A kongresszusra az ország összes katolikus tanítóit meghívják. Ezeknek kedvezményes vasuti jegyet és olcsó ellátást szereznek. Tizennégy korszerû, napi-renden levõ tanügyi kérdés fölszínre hozatala volt az ülés elsõ tárgya. Az iskola és a család közremûködése a vallásos és hazafias nevelés ápolásában; a kath. iskolák története s a kath. iskolák fõntartása hazafias szempontból; az iskolai könyvtárak fejlesztése, a tanítóképzõ intézetek jogi alapja a modern fejlődéssel szemben; a leánynevelés fontossága és fejlesztése; a kath. tanító-egyesületek szervezése; a kath. kántortanítók nyugdíj sérelmei; a kath. országos segélyalap és a tanítók árvaházának ügye stb. Az értekezlet az elnökség elõterjesztését elfogadta. Az értekezlet ezután három világi alelnököt választott; ezek: Mócsy Antal kalocsai tanítóképzõ-intézeti igazgató, Ember Károly fõvárosi tanítóképzõ intézeti tanár és Dreissiger Ferenc adai fõtanító. A nagy gyűlés 1895. július 7., 8. és 9-én lesz.

Komlóssy bejelentette a katolikus tanítók milléniumi zászlója terveit. A zászló 1000 frtba kerül, ebbõl 400 frt gyült már egybe. A hiányzó összeget Hornig püspök fõdõzi a sajátjából. A zászlót Vaszary Kolos hercegprimás szenteli föl az ezredéves ünnep emlékére és a budapesti egyetemi templomban helyezik el. A milléniumnak a katolikus iskolákban való megünneplése került ezután tárgyalás alá. Komlóssy dr. kész tervet adott a bizottság elé, az ünnep leírására, a történeti fölolvadások tartalmára, a szavalatokra, alkalmi ódákra stb. nézve. Javaslatát a bizottság némi módosítással el is fogadta. Elhatározták ezután, hogy az ünnep emlékére minden katolikus iskolával beszerzetetik a király és a pápa arcképét s emlékpénzeket veretnek. Az emlékérem fölirata az lesz: Szent István király és Magyarország Nagyasszonya könyörögjetez érettünk. 896—1896. Ez a fölirat ékesíti a katolikus tanítók millénáris zászlaját is. A gyűlés határozatából a veszprémi püspök vezetése alatt küldöttség kérte Wlassics közoktatásügyi miniszter támogatását, ki ezt meg is ígérte. A gyűlés küldöttsége Vaszary Kolozs hercegprimásnál is tisztelgett, aki a Hornig báró veszprémi püspök által vezetett küldöttséget igen szívesen fogadta.

Uj katolikus kör. Bihar-Mezőkeresztes községben katolikus kör alakult. A kis helyiség lelkes közönsége elhatározta, hogy a kör számára saját pénzükön és adakozás útján megfelelő házat építenek s abba júniusra be is költöznek.

Uj kórház Sopronban. Óriási kórház építését határozta el nemrégiben Sopron város törvényhatósága. Pompás épület lesz ez, a mely díszére fog szolgálni a városnak. A kórházra 100 ezer forintot szavazott meg a törvényhatóság.

Deutsch gyilkosa. Mult év augusztus hó 7.-én történt, hogy jólészi Császár Károly lelőtte a milliomos Deutsch Lajost, a Haas-Deutsch cég beltagját. Akkoriban ismertettük az ügyet, mely szerint Császár a Deutsch által rajta elkövetett méltatlanságtól elkésoritve, fogott fegyvert kezébe. Kedden, e hó 17.-én vette kezdetét a budapesti büntető törvényszéknél Császár Károly bűnyüvének végtárgyalása, a közönség nagy érdeklődése mellett. A tárgyalás előreláthatólag több napot fog igénybe venni, miután rendkívül sok tanu jelentkezett kihallgatásra. Az ítéletet csak ezután fogják kihirdetni.

A szokás hatalma. Érdekes adomát mondott el Gore londoni kanonok, a westminsteri apátságban vasárnap egy hete megtartott prédikációjában. Egy régi, megrögzött zsebtolvaj nagyon beteg lett és halála óráját érezte közeledni. Hosszas betegeskedése alatt lelkészek vették körül, akik addig beszéltek a lelkére, míg a vén bűnöst megtérítették. A haldokló zsebtolvaj fölvette a szentséget és már a halállal vívódott. Egy lelkész halotti imákat olvasott a beteg ágyánál, miközben rekedt, suttogó hang ütötte meg füleit: „Vigyázzon az órájára!” A lelkész megfordult, a zsebtolvaj már halva feküdt ágyán, de a lelkész óráját kezében tartotta. „Az akarat, jegyezte meg a kanonok beszédében, nem volt elég erős arra, hogy a test megszokott ösztönét legyőzze, de arra mégis elég volt, hogy legalább szóval tiltakozzék a bűnös cselekedet ellen.”

Kártya-történet. Vasárnapi számunkban röviden fömlítettük, hogy Dániel Józsefre, az országos kaszinó tagjára ráfogták a hamis kártyázás bűnét. Ez a szegyenletes tény arra indította a kaszinó választmányát, hogy hétfőn este tartott ülésén elhatározta, miszerint a hazardjátékokot egyenesen kitiltja a kaszinó termeiből. — Egyben fölemlítjük, hogy a becsületbiróság, mely elé Dániel ügye került, úgy határozott, hogy Dániel immár nem kérhet és nem kaphat elégtételt senkitől, vagyis kizártnak jelentette őt ki az úri társaságokból. Mondják, hogy az életerős ifjú Dániel az ítélet hallatára megöskött. A kártyaszennvedély a legtöbb esetben efajta gyümölcsöket szokott teremteni.

Egyházi szerek, templomi zászlók és lobogók stb. bevásárlására ajánljuk **GAVORA JÓZSEF** egyházi szerek műintézetét Budapest váci-utca 17.

MI UJSÁG A NAGY VILÁGBAN

Ausztria. A bécsi egyetem antiszemita ifjusága megjelent az egyetem rektoránál és kijelentette, hogy a zsidókat tényleg párbajképtelennek tartja és velük a lovagiasság terére nem lép. Beszélik, hogy az antiszemita egyetemi ifjakat e miatt kizárják a főiskolákról. Ez

azonban csak merő ijesztgetés, mivel már a gráci egyetemi ifjuság is csatlakozott hozzájuk, Németország egyetemein pedig már régóta fennálló szokás, hogy a zsidókat nem tartják érdemeseknek arra, hogy velük becsületbeli ügyekben tárgyaljanak.

Németország. A német konzervatív képviselők egyhangulag elhatározták, hogy a kötelező polgári házasság ellen állást foglalnak. Ez az állásfoglalás a kormánynak épenséggel nem tetszik, miután Buchka konzervatív képviselő multkori beszéde után számított a konzervatív támogatására. A kormány sajtója már is jajgat s a kultura ellen való merényletnek nevezi a javaslat el nem fogadását.

Olaszország. A művelt europailag szervezett Olaszország kenytelen békealkudozásokba bocsátkozni a vad népektől lakott Abessziniával. Baldissera tábornok kijelentette, hogy kész az olasz kormány nevében béketárgyalásokat folytatni, ha Olaszország cselekvési szabadságot nyer Afrikában és erődöket építtethet. Az olasz kormány elhatározta, hogy nem fogad el oly egyezséget, amely az olasz tekintélyre nézve lealázó volna, hanem törekvése odairányul, hogy kielégítő megoldáshoz jusson. Ez a kudarcjeljes afrikai hadjárat megingatta az olasz pénzügyi viszonyokat. Azt állítják, hogy a kormány 125 millió hitelt fog kérni a fölmerült kiadások fedezésére.

Franciaország. Nancyban elfogtak nemrég egy Levy-Meyer nevű zsidó katonát, kit hazaárulás vádja illet. A francia katonai körök most már komolyan kezdenek foglalkozni azzal az eszmével, hogy a zsidók zárassanak ki a hadiszolgálatból.

Szerbia. Sándor király kis országában nagyobb hullámokat vet a politikai élet, mint bármily más nagyhatalom birodalmában. Ujabban onnét kormányváltást jeleznek Szerbiában. A kormány állását megingatta az az eljárás, hogy a kölesönügyek tárgyalásánál nem fogadta el a bankesoport föltételeit. Az ifju király úgy akarja megoldani a válságot, hogy minden párt képviselőiből állítja össze a minisztériumot s egyuttal bizottságot küld majd ki az alkotmány megváltoztatására. Ezzel a kérdéssel függ össze Risztics-csel való kibékülése.

Adakozások.

Lapunk főszerkesztőjének: **Lepsényi Miklósnak** sajnálatos elitéltetése által fölmerült költségek viseléséhez aományaiikkal járulni szivesek voltak:

Az orosz kath. kör gyűjtőívén adakoztak: a kör 50 kr., többen 50 kr. összesen 1 frt. Budapest Leder-mayer Ottilia 70 kr., gyűjtőívén adakoztak még N. N. 1 frt, Zupka Veronika 50 kr., többen 7 frt 80 kr. összesen 10 frt.

A beküldött kegyes adományokért, nem különben a hozzánk intézett rokonszenves részvevő sorokért szent ügyünk drága vértanújának nevében legforróbb köszönetünket nyilvánítjuk. **Aldja meg az Isten a kegyes adakozókat az ég és föld minden áldásával!**

HITBUZGALMI ROVAT

Ancirai sz. Vazul, pap vértanu.

Március 22.

A negyedik század derekán élt Galátezia egyháztartományban. Püspöke Marczel az azon időben lábra kapott Árius féle eretnekséggel szemben, az ezen eretnekséget kárhóztató niceai zsinat hitvallásához ragaszkodott, ami miatt a római császár Konstancius öt számüzte 336-ban.

Vazul eretnekség ellenében szintén az igaz hitet hirdette. Fedhetetlen élete, lángoló buzgalma, igaz jámborsága miatt a hívek nagyra becsülték.

Ancirában egyszer Árius féle eretnek-pap szinten Vazul, prédikálni akart. Az igazi Vazul azonban óvá intette a népet, hogy a hamis tanítóra ne hallgassanak, ne engedjék magokat elámitani.

Az áriánok erre, mivel egyik legveszedelmesebb ellenségöket látták benne, megtiltották neki a néphez szólnia — 360-ban.

Vazul azonban e tilalommal mit se törődött. Prédikált azután is. A császár elé került, de ott is helyt állt. Az arián hit hamisságát a császár előtt is nyíltan vallotta és be is bizonyította.

Konstancius után Julián, a hitehagyott lett a császár. Ez a gonoszlelkű császár, aki keresztény volt de keresztény vallását megtagadta és a pogány bálvány imádáshoz csapott át: a keresztény vallást gunyolta, a keresztények bántalmazását, kinoztatását pokoli örömmel türte.

Vazul nem rettent meg. Hiveit a hitért való lelkes küzdelmekre bátorította.

Ma nap „heckáplán“-nak, izgató papnak neveznék el. Kétség kívül rá is szolgálna e megtisztelő címre, mert bizony a mikorunk is olyan hitehagyott Julián kora. Hiszen mit tett Julián?

A keresztény vallás helyébe a pogányt igyekezett visszaállítani; a keresztény szertartások, a keresztény szokások helyébe a pogány szertartásokat, a pogány szokásokat.

Nos és nálunk a pogány törvényeket talán bizony a keresztény vallás erősítésére hozták? A pogány anyakönyvekkel nem akarják-e a keresztény szertartásokat fölöslegesen tüntetni fel? Hát még az ugynevezett „polgári házassággal.“?

Bizony, bizony pogány világot élünk. A hithű papot, a hívő keresztényt bizony ma is üldözik, kinozzák. A keresztény hitvallók pártja, a néppárt, ma oly gyűlöletes valami a nyomorult liberális

népség előtt mint a régi pogányok előtt a keresztény egyház volt.

Ez nem is lehet és nem is lesz máskép. — A keresztény egyházat a pogányság mindig és mindenütt üldözte. Üldözi nálunk is.

De hát ez üldözéstől való félelem talán bomlaszsa fel a keresztények pártját?

Távrolról se. Ellenkezőleg még szorosabban egyesitse, tömörítse.

Ha a pogány népség nem szégyel a hazugság, az erkölcstelenség, a romlottság zászlaja alatt küzdeni . . . miért szégyeljük magunkat mi az igazságot hirdetni? . . .

A mi keresztény igazságainkat ők nevetik, gunyolják, tagadják, sötét babonának mondják.

Az élet azonban őket állítja pellengérré, az ő gyalázatjokat, az ő gaszágokat hirdeti.

Mi szebb, mi dicsőbb, mi megnyugtatóbb mi boldogítóbb? ártatlanul íteltetni-e el, a gonoszok által, amint mi íteltetünk el, vagy bünös öntudattal? mint őket ítélik a saját cselekedeteik?

Vazult elfogták. Szaturnin a császári helytartó elé állították.

Szaturnin kintpadra vonatta. Vazul itt is bevallotta, hogy az igaz hittől el nem pártol.

Szaturnin a börtönbe visszavitte és Juliánnak is feljelentette.

Julián nagyon természetesen csak helyeselte Szaturnin eljárását; söt segítségére császári biztosokul két hivatalnokát, Elpidiust és Pegazust is beküldé hozzá.

A császári biztosok, hogy még erősebbek legyenek, Eskuláp bálványának egyik nyomorult, aljas lelkű papját Asklepiust is magokkal vitték Nikomediából Ancirába.

Vazul a börtönben imádkozott, dicsőítette a jó Istent és kegyelmét kérte.

Pegazus, aki keresztény hitét szintén elvetette, mint császára, a börtönbe ment, hogy majd Vazult szép szóval, ígéretekkel, csábitásokkal megpuhítsa. Ámde Vazul az ígéretekre nem hajtott. A földi javak nem csábitották el. Söt Pegazusnak hitehagyását is szemére lobbantotta.

A helytartó, a császári biztosok kívánatára Vazult ismét a kintpadra huzatta, de ismét eredménytelenül.

Julián a perzsák ellen háborút viselt. Konstantinápolyból Antiochiába ment, onnan Ancirába érkezett.

Ancirában Vazult maga elé hivatta. Résztel szölt hozzá, mondván:

„Vazul! ismerem kissé hittitkaidokat és biztosithatlak, hogy az, akiben bizol, Pilatus helytartó idejében, ítélete folytán meghalt és nem él.“

„Én nem csalatkozom, felelt Vazul, — de te, Uram, épp akkor tagadtad meg Jézus Krisztust,

amikor uralomra emelt. Ime én kijelentem neked, hogy uralmadat életeddel együtt nemsokára elveszi tőled“.

„Meg akartalak menteni, szólt a császár, de mivel megveted tanácsomat, sőt engem még gyalázni is mersz, érdemed szerint bánok el veled. Azt parancsolom azért, hogy naponkint 7 szijat vágjanak ki eleven testedből, amíg csak bőröd lesz.“

Frumentint, testőri századosát bizta meg e parancsának végrehajtásával.

Vazul hősi lélekkel türt, amikor bőréből a szijakat hasították. Azután a császárral kívánt szólni.

A császár Eskuláp bálvány templomába vitte Vazult, ahol őt áldozatra intette.

Vazul kijelentette, hogy néma és vak bálványoknak nem áldoz.

A császár feldühödött. Frumentin Vazult azonnal újra a kintpadra hurcoltatta és még kegyetlenebbül kizsárolta. Annaira összemélték Vazult, hogy már a belei is kilátszottak.

A nép látva ezt, könyezett.

Vazult a börtönbe visszavitték.

A császár Frumentinre is megharagudott, mert nem bírta megingatni Vazult.

Azért, midőn másnap eltávozott, Frumentint látni se akarta.

Frumentin félve a császár kegyének elvesztésétől; — Vazult minden módon eltántoritani igyekezett. Azonban hiába.

„Tudod hány husdarabot vágtatok ki testedből? Ime nézd meg vállamat és oldalamat, látsz-e rajtok sebet? Tudd meg tehát, hogy Jézus Krisztus az éjjel meggyógyított. Értésitheted uradat, Juliánt, hogy ismerje meg azon Istennek hatalmát, kit megtagadott. Ő feldulta az oltárokat, melyek mögött, midőn Konstantin kerestette őt, menedéket talált. Isten kinyilatkoztatta nekünk, hogy zsarnokságának életével együtt nemsokára vége lesz.“

Frumentin e beszédre iszonyuan feldühödött. Nyársakat élesített és tüzesített meg. Vazult orcájával föl felé fektette és hátát a nyársak izzó hegyeivel szuratta.

Vazul türt, nem panaszkodott, hanem imádkozott.

„Krisztus, én világosságom! mondá. Jézus én reményem! a veszélyben forgók biztos üdvpartja, atyám Ura Istene! hálát adok neked, hogy lelkemet a pokol fenekétől megszabadítád; őrizd bennem sértetlenül szent nevedet, hogy győzelmet aratván, hozzád irányzott pályafutásomat befejezve, az örök nyugalomra örököljem, azon ígéretnél fogva, melyet atyám tőled Krisztus Jézustól, a magas főpaptól és Urunktól

vettek; ki által fogadd békében, a hitvallásában állhatatosnak lelkét; mert irgalmas vagy és türelmes, irgalmasságaid nagyok, ki élsz és uralkodol mindörökké Amen“.

Igy imádkozva Vazul, a nyársaktól átszegezve elaludt az Urban 362-ben.

Irtóztató halállal halt meg Vazul. Szörnyű fájdalmat kellett elszenvednie. De mik e földi fájdalmak a pokolbeli, vagy csak a tisztítóhelybeli gyötrelmekhez képest?

Meddig tartanak e földi fájdalmak?

Néhány hónapig, néhány hétig, néhány napig, avagy csak néhány óráig és azután az örök boldogság következik.

A pokol tüze ellenben örökké ég, soha el nem alszik. Mindig éget, szünet nélkül, mindig erősebben és erősebben. Rettenetes a pokol szenvedése.

A tisztító helybeli fájdalom szintén nagy, habár nem is örökké tartó; nagyobb a földi szenvedéseknél; az is egyhuzamban tart: annak sincs szünetje — egy ideig.

Ha választanunk kell: válasszuk a földi szenvedést. Mit használ az embernek, ha az egész világot megnyeri is, de lelkének kárát vallja? mondja az Ur Jézus.

Szent vértanu! Jézusért életedet adtad, amint az Ur Jézus is életét adta értünk. — Könyörögj értünk, hogy bátor, erős lélekkel mi is készek legyünk inkább a legborzasztóbb kínokat is elszenvedni, mintsem hitünköt elpártolni!

Mily elméleti és gyakorlati eljárással lehet a gyermekeket rászoktatni, hogy a szentegyházba nagy készséggel és örömmel járjanak és ott magukat ajtatoson viseljék? Irta: Szendenik Fülöp J. német pezeszt-szezi főtanító. Ára 25 kr. Kapható Németpereszegen, Sopronm.

Eppen most jelent meg: Zsidó vérgyilkosságok története. Történelmi tanulmány. Irta Freimut Bernardin. Fordította Historikus. Ára 1 frt 50 kr. Kapható a „Magyar Néplap“ szerkesztőségében.

Ez a könyv még szét se küldetett, de a zsidó sajtó kiszaglálta és óriási ordítást vitt véghez. A „Pesti Napló“ három oldalon át hánytá reánk lelkének büzös tajtékát, amiért e könyvet magyarul is kiadtuk. Ebből látszik, mennyire fél a zsidóság e könyvtől, mely német eredetiben 50 ezer példányban forog közkézen és eddig már minden európai nyelvre lefordították.

E könyv ama rettenetes váddal foglalkozik, mely az egész világon el van terjedve, hogy t. i. a zsidóság

vallásos szertartásai alkalmával keresztény vért is használnak s e végből egyes vakbuzgó zsidók gyilkolnak. Foglalkozik e könyv a hasonló természetű perekkel, köztük a nagy port vert tisztaeszlezi perrel is. Kétségtelenül kimutatja a szerző, még pedig a zsidók vallomásaiból, hogy csakugyan szükségük van keresztény vérré.

A zsidó ujságok meg vannak rémulve e könyvtől, ami a legjobb jel a könyv adatainak igazolása mellett.

A megrendeléseket azonnal teljesítjük.

A Magyarországi katolikus egyesületek évkönyve 1896-ik évre. *Irtá Gyürky Ödön. Ára 50 kr. Kapható a budapesti kath. kör titkári irodájában.*

Nagy és érdemes munkát végzett Gyürky Ödön azzal, hogy a kath. egyesületek évkönyvét összeállította. Azt hisszük, nem kell hosszabban bizonyítanunk az egyesületi élet fontosságát. A kath. egyesületek lendítették föl hitéletünket s az egyesületek kebeléből indult ki politikai tevékenységünk is. Nagy hiba volna tehát, az egyesületekre kellő súlyt nem fektetnünk.

Mindenesetre lélekemelő és buzdító hatása, ha látjuk: a kath. életerőnek mily gyupontja rejlik a különféle egyesületekben. Ez erőt, bizalmat, bátorságot és reményt önt mindnyájunkban. Nem végzett azért Gyürky Ödön hiába való munkát, midőn az egyesületek évkönyvét állította össze, sőt teljes mértékben kiérdemelte vele elismerésünket.

A Magyarországi egyházi javak jogi természete. *Irtá Osztovcics I. Gerő. Kapható Wajdits Nándornál Budapest, Üllői-ut 21. sz. Ára 85. kr.* Nagyon érdekes és alapos értekezés a kath. egyházi birtokok természetéről. Ajánljuk.

Énekek és imák c. könyvem II-ik kiadása elfogyott. Mielőtt a III-ik kiadást összeállítanám, kérem a m. t. érdeklődőket, hogy praktikus észrevételeikkel mielőbb hozzájárulni sziveskedjenek. Ára félvászonba kötve, aranykeresztel 5 kr, vászonhuzattal 25 kr. Előleges rendelőknek minden tizre egy ingyen példányt nyujtok. Megkeresések főtisztelendő Székesváry Imre plébános urhoz, vagy alulirothoz intézendők. Kiváló tisztelettel Köbölkut, Esztergom megye. *Stampay János* főtanító.

Az Oktató népkönyvtár 5—6—7 száma a következő érdekes tartalommal jelent meg. *Stolz: A. B. C.* című művét hozza. Tartalma: Gazdagság. — Halál. — Harag. — Hazugságok. — Képmutatás. — Ultramontán. — Alkotmány. — Fehér népek. — Xerxes. — Iburg. — Zárópont. — *Három iv népies egyházat:* Eutiches tévtana. — Kalcedoni zsinat. — Nagy sz. Leó. Frankok megterése. — Klodvig. — Sz. Genovéva. Sz. Benedek. — Monte Cassinó. — Angolok megtérése. — Klodvig. — Sz. Ágoston. — Mohamed. — Jeruzsálem eleste. — A sz. kereszt visszavétele. — Monotheléták — Hatodik egyet. zsinat. A németek és Sz. Bonifác. — A képronsolók. *Mozaik.* Naptár részlet, a véderőről t. ck. stb. A gazdag tartalmu folyóirat ára egy évre 2 frt, megrendelhető az Oktató népkönyvtár-nál. Pozsony, ferenciek.

A Ielkész titka. Raul de Navery regénye. Ford. T. Pelikán Krizsó. Kath. regényeink számát egygyel

szaporítani s művelt katolikusainknak tanulságos olvasni valót adni volt a cél a regény lefordításánál. *A sz. gyónás titkának sérthetelenségét* mutatjuk be a szép regény érdekes változatokban. Aki husvéti ajándéknak élvezetes olvasni valót akar adni szerezze meg e művet. A 11 ives csinosan kiállított műnek ára 80 kr. bérmentve. Megrendelhető az „Oktató Népk.” szerkesztőségében Pozsony ferenciek.

MAI KÉPÜNKHÖZ.

Egy erdő nyílik szemünk előtt. Egy lombos erdő, amely vidáman köszönti a tavaszt üde lombjaival, zizegő leveleivel. Az erdőből egy pórnő bontakozik ki, a kanyargós uton kimerően halad a vidáman csörgedező patak felé, hogy a teknőben nyugvó fehérneműt jól kipaskolja. Oly egyszerű s oly szép jelenet ez. Akik falun laknak, azoknak nem ötlük szemükbe ily jelenetek gyönyörűsége, de a városi, az rajong a természetért, mert amit tapasztal, minden mesterkélt s vágyik azután, amit a fenséges természet alkotott. Megragadóbb képe a népszokásnak alig van, mint ez a mai képünk. Jól esik ezt látni különöse most, mikor oly türelmetlenül várjuk a viruló tavaszt, enyhe napjaival.

A szerkesztőség üzenetei

M. F. Veszprém. A választás február hó 5-én történt. Ezt a jelentést tehát akkor mindjárt meg kellett volna írni, nem most másfél hónap mulva. Egy ujság másfél hónapos dolgokkal nem foglalkozhatik. — **K. J. Budapest.** Nem közölhető. — **K. M. Mihálytelek.** A néppárt lelektársárlásban nem követheti a liberális urakat. Ha követné, ez a párt is ép oly haszontalanná sülyedne, mint a liberális párt. A mi táborunkat az igaz ügy iránt való lelkesedésnek kell összetartania. Olyan szavazók, kik nem önzellen lelkesedésből, nem az igazság iránt való szeretetből sorakoznának zászlónk alá, hanem pénzért, olyanok nekünk nem is kellenek. Azok csak menjenek liberális párthoz. Ott az ő méltó helyük. Ezt tessék megmondani azoknak az uraknak, kik számítanak valamire. — **H. I. Ujkér.** Nehéz ily kis összegnél keresetet indítani. Megteheti ugyan, de nem érdemes fáradozni. Irja a zsidónak azt, ha pé zét vissza nem küldi, ujságban fogja fölszólítani.

Közgazdaság.

Krónika. Az osztrák-magyar bank tárgyaló bizottsága folytatja tárgyalásait s a közel jövőben már eredményre is jutnak. — Szatmár megye közigazgatási bizottságához Böszörményi Sándor egy indítványt terjesztett be, hogy a bizottság intézzen feliratot a miniszterhez a földadó leszállítása iránt. — Burgonya ültető és kiemelő gépróbat rendez az Orsz. Magy. Gazdas. Egylet április és szeptember folyamán, a miniszter támogatásával. A próba Vigyázó Sándor gróf rákoskereszturi uradalmán

megy végbe, — áprilisban az ültetés szeptemberben a kiemelés. — Gróf Haller Jenő pártját ritkító nemes elhatározással okmányilag biztosította Küküllőváron és Balázstelkén elterülő gazdaságának tisztjei számára az évi 800 frt nyugdíjat, bizonyos életkor után. — A nasszói faüzlet válsága, melyet annak idején sikerült elintézni, újra kitört. Most a tulajdonos egy részvénytársaságot igyekszik alakítani. — Az olasz kormány a borok megvizsgálására vegykísérleti állomást állít be Fiuméba. Az állomást csak olasz kereskedők vehetik igénybe. — Az osztrák kormány javaslatot dolgozott ki az adófizetés megkönnyítése céljából, oly módon, hogy az adó postatakarékpénztári lapok útján apródonként fizethető. Az üdvös javaslat április 1-én lép életbe. — Berger Lipót zsidó börze ügynököt kihágásokért 10'000 frt pénzbüntetésre, esetleg 3 évi elzárásra ítélte a bécsi wiedenitörvényszék. — A csornai-pápai vasut megnyitása a hóolvadások által okozott károk következtében május 1-től, augusztus 1-re halasztatott el.

Budapesti piac.

Gabnanemek (minőségi súly szerint.) *Puza*: bányási 6.75—7.10. *Tisza vidéki*: 6.80—7.15. *Pestvidéki*: 6.75—7.10. *Fehérmegyei*: 6.75—7.10. *Bácskai*: 6.85—7.20. *Bors*: 6.35—6.45. *Arpa*: takarmány 4.80—5.00; égetni való: 5.25—5.90; sárföldei 6.00—7.00. *Zab*: 06.10—06.45. *Kukoricza*: bányási 0.00—0.00; másnemű: 4.05—4.20. *Köles*: 5.30—5.60.

Liszt. (métermázsánként számítva) Nullás: 11.80; egyes: 11.40; kettős: 11.20; hármas: 10.60; négyes: 09.80; ötös: 8.80; hatos: 8.40; hetes: 7.40; nyolczas: 4.90; F. számu: 3.40; G. számu: 3.20.

Növénytermények. (mmkint sz.) *Mák*: kék 18.00—20.00 frt *Burgonya*: rózsa 2.20—1.80 frt; sárga 1.79—0.00 frt.

Vető és olaj magvak. (métermázsánként számítva) *Vörös lóhere*: nagyszemű 30.00—40.00 frt. *Luczerna*: 30.00—40.00. *Baltacim* 9.00—10.00 frt. *Tavaszi búkköny*: 06.00—06.50 frt. *Muharmag* 5.25—0.00 frt. *Repece*. Káposzta repce: 08.75—09.50 frt. *Lenmag* 09.00—09.25 frt. *Kendermag* 09.00—09.25 frt.

Hüvelyesek. *Bab*: fehér nagy szemű: 08.00—08.50 frt; törpe: 08.75—09.50; gömbölyű: 08.00—08.50; tarka 9.00—00.00. *Lencse*: 08.00—12.00; *Borsó*: 08.50—09.50; hámozott 00.00—12.50.

Takarmányok. (métermázsánként számítva) *Széna*: réti széna 2.20—2.90 frt; *Muhar*: 2.25—2.80; *Szalma*: alom 1.15—1.30; *Zsup*: 1.50—1.80

Állati termények. *Tojás*: 47—50 darab 1 frtjával. *Méz*: csurgatott 26.00—30.00 frt. *Vaj*: I-ső rendű 0.80—1.60 frt; II-od rendű 0.70—1.20 frt; főzésre 0.60—1.00 frt mmkint. *Szalonna*: magyar elsőrendű 46.00—50.00; városi 45.50—50.50; füstölt 00.00—00.00 frt mmkint.

Baromvásár. Felhajtás: 495 darab gazdasági ökör; 169 drb fejős tehén. Árak: Elsőrendű jármos ökör 340—390 frt; középminőségű 297—330 frt. *Fejős tehén*, tarka kevert 70—140 frt; fehér szőrű magyar 75—110 forintig; bonyhádi 100—210 forintig. — *Juh*: Felhajtás 2580 drb. Árak: Jobb minőségű 14.00—16.50 frt páronként. Kiverési juhok 18.00—13.00 frt páronként és 17—19 kr élősulyra számítva különként.

A szerkesztésért felelős: Lepsényi Miklós.

A „Szent Gellért” könyvnyomda

elvállal mindennemű megrendelést, egyházi, községi és magán jellegű **nyomatványokat**, és szállítja azokat a legrövidebb idő alatt, s legjutányosabb áron; erős, jó papírt ad s tetszetős, csinos kiállításra nagy súlyt fektet.

Tisztelettel kérjük a főt. Plebános urakat, a községi előljárókat, a különféle egyletek tagjait s minden katolikust, hogy nyomdai megrendeléseiket ezentúl ne zsidó vagy szintelen nyomdában eszközöljék, hanem keressék meg a „Szt-Gellért” katolikus könyvnyomdát, mely mindenkor rendelkezésükre áll s így támogassák a kath. ügyet. Fogjunk össze valamennyien, akkor boldogulunk.

Könyvnyomdánk mint a katolikus érdekek megrendíthetetlen támogatója, büszkeségét helyezi abba, ha az igényeket minden tekintetben kielégítheti s a megrendelőktől csak dicséretet arathat.

Budapest, 1896. Práter-utca 44.

Tisztelettel

a „Szent-Gellért” könyvnyomda.

Apró hirdetések egyszeri közlése szavanként 2 krral fizetendő. Vastagon szedett betűk kétszeresen számítatnak. Címmel feladottak után 30 kr. bélyeg is fizetendő.

Cím alatt a hirdető neve, város vagy utca megnevezése s a postarostante szó értendő.

HIRDETÉSEK

felvételnek lapunk kiadóhivatalában

Budapest, Práter-utca 44.

Allandó hirdetések petit soronként 6 kr. s nonparellsor 10 krral számítatnak. A közlési díj készpénz vagy levélbélyegeken előzetesen melléklendő.

Levélbeli felvilágosítás csak a hirdetés és válaszbélyeg beküldése mellett adatik.

CSODA-CSEPPEK

gyomor-gyengeség, étvágytalanság, gyomor-puffadás, székrekedés, gyomorszorítás és fájás, gyomorrontás, csömörlet, szédülés, sárgaság, lép- és májbetegség, aranyér ellen. Ara egy üvegnek 40 kr.

CSODA-KENET

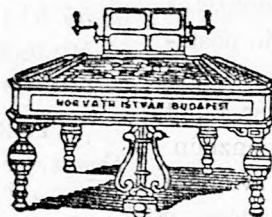
csusz és minden hülés rándulás vagy orlítottésből eredt in- és esontfájdalmak, úgy fogfájás ellen kitünő hatása. Ara egy üvegnek 40 kr.

Kapható a feltalálónál

ZSÁLECZ ISTVÁN gyógyszerésznél.

Kőröshegyen (Somogy megye.)

Főraktár: Budapesten **Török József** gyógyszerlároban Király-utca 12. — Hálairatok mellékeltek. A küldés portmentes, ha az összeg és 30 kr. postadíj előre beküldetik; utánvétet a küldés drágább.

Czimbalom,

hegedű, fuvola, citera, intona, ariston, harmonika és mindenemű mechanikai zeneművek, zongora, stb. hangszerek és azok kellekeivel árjegyzéket küldök. — Kiadásomban megjelentek: Czimbalom-iskola, írta: Kulliffay I. főhercegi zenetanár. Tartalmaz 94 dalt és számos Etűdöt, ára 8 frt 50 kr. Czimbalmozók folyóirata szerkeszti Késmárky Árpád. Előfizetés egy évre 4 frt 80 kr. Megjelenik 14 napon egyszer, 4-6 darabbal. — Magyar tiltókóiskola. Ara 1 frt. — Mindennemű hangszerek javíttatnak.

HORVÁTH ISTVÁN,

ő cs. és kir. fensége

József főherceg udvari szállítója,

Budapest, Erzsébet-körút 2.

és Kerepesi-ut 46. szám.

Fiatlagzasszony

kerestetik magános urhoz székesvárosba. Ajánlatok „Biztos jövő” a kiadóhivatalba.

HALÁCSY S.

ajánlja a kiállításra feljövő t. közönségnek fényképészeti műtermét, hol fényképek, krétarajzok, olaj és aquarell képek, valamint különösen

esoportok

a legszebben és legjutányosabban észittetnek

Kerepesi-ut 30. sz. I. emelet.

Specialista
Sérvkötőkben

Cs. és kir. osztrák-magyar és belga kir. szabadalom!

Kitüntetett Brüsszel 1893-ban aranyérem és díszokmányjal.

KELETI-féle sérvkötő
orvosi tekintélyek véleménye szerint a legtekélyesebb ezen nemben, nem csuszik, nem gyakorol kellemetlen nyomást és eltávolítja celszerű szerkezeténél fogva az eddigi sérvkötők hiányait.

KELETI-féle sérvkötő
idomítható pelottával, szarvasbőr-vedővel és biztonsági övvel. Arak: egyoldalu 6-8 frt, kétoldalu 12-16 frt. Gyáramban készülnek ezenkívül műlábak műkezek, egyensúlytartók járó és nyújtó gépek, Helsing-féle rendszer szerint.

Rendeléseket pontosan eszközöl.

KELETI J.
Kötszerész és orvosszékeszi műszerész.
Főüzlet és sérvkötészeti műhely:
Budapest, IV. k. Koronaherceg-utca 17. Sebészeti műszergyár:
Rostély-utca (Károly lakotanya) 15. Képes árjegyzék ingyen s berm.

Iszakosság

gyógyítható a már számos esetben fényes eredménnyel használt Antifetinnel. Igen sok elismerő levél. Az illetőnek tudta nélkül is beadható. Egy adag ára 2 frt 20 kr., egy kettős adag, mely makacs bajnál szükséges, 4 frt 40 kr.; az utóbbi összeg előleges beküldése mellett, bérmentes átküldés. Kapható: Sas-gyógyszertárban Lugoson 19. sz.

Kivonatok,

a rum, törköly, finom likőrök és minden szeszes ital hideg uton való készítéséhez ajánl **WATTERICH A.** Budapest, dohány-u. 5.

(Alapított 1869.)

Árlap és kezelési könyv ingyen.

Czikkek a borkezeléshez.

Czipész üzletemet

ajánlom katolikus megrendelőim becses figyelmébe, hol férfi, női- és gyermek cipők méretk szerint a legjutányosabb arért készíttetnek. Vidéki megrendelés mintá cipő beküldése után pontosan eszközöltetik.

Törekvésem mindig oda fog irányulni, hogy tisztelt megrendelőimet lelküismeretesen szolgáljam ki.

Tisztelettel

KRAJCSIK JÁNOS

Budapest, Baross-utca 70-72, II. emelet 13. ajtó.

Lithremer-féle
KNEIPP-MALÁTA-KÁVÉ
mint
Vegyülek a bábkávéhoz
az
egyedül egészséges
kávéital.

Vetőmagvak!

Évek óta gondos kiválasztás útján termelt és honosi: tott, legjobb rendszerű külföldi és saját találmányu gépeken tisztított, a budapesti m. k. magvizsgáló és a magyaróvári m. k. növénykísérleti állomások által vizsgált és ólomzárolt magvaink: **Vörös lóheremag**, **Sárga Oberndorfi répamag**, továbbá székely és prairie királyné tengeri, tavasszal vethető őszi takarmányborsó, fehér törpepapazuly, vörös Mont d'Or karosbab, óriás-szemű lenese kaphatók **Gróf Teleki Árvéd drassói uradalma intezőségétől u. p. Koneza.** Ugyanott allgani fajtehenek, fajborok, továbbá tábla- és határjelző szlepek, kerékvetők, gerendák tölgyfából kaphatók